

לכבוד
חברי מליאת הועדה המקומית לתכנון ובניה במליאתה

**הנדון: החלטת מליאת הועדה המקומית מתאריך 06/08/2012
פרוטוקול מספר 12-0003**

משתתפים:

דורון ספיר, עו"ד, פאר ויסנר, מיטל להבי, ארנון גלעדי, אסף זמיר, שמואל גפן, כרמלה עוזרי, יעל דיין, הרב נפתלי לוברט, דן להט, עו"ד, תמר זנדברג, רחל גלעד-וולנר, חביבה אבי גיא, שולה אגמי, אחמד משרהאוי, שרון לוזון ושרון מלכי.

נעדרו:

מר רון חולדאי, מאיר מוזס, שמואל מזרחי, הרב שלמה זעפראני, ראובן לדיאנסקי, עו"ד, סמי אבו-שחדא, אהרון מדואל, משה טיומקין, ד"ר, שלמה מסלאוי, בנימין בביוף, יואב גולדרינג, יניב ויצמן, אלון סולר, חנה תמיר, ד"ר.

נוכחים:

מהנדס העיר עודד גבולי, אדר', משנה ליועץ המשפטי הראלה אברהם אוזן, עו"ד, סגנית מה"ע ומנהלת אגף תכנון העיר אורלי אראל, היחידה לתכנון אסטרטגי עודד גינוסר, ס. מנהל מינהל החינוך לבינוי ופיתוח, דרור לוטן.

1. נושא:

בקשה מס' 12-1037 – הקמת בית ספר יסודי אנטיגונוס 6 – בקשה לדיון חוזר הוגש ע"י חברת המועצה גב' מיטל להבי.

מהלך הדיון פרוט בעמודים 20-1 בסטנוגרמה.

הצבעה האם להשאיר את החלטת וועדת המשנה לתכנון ובניה מיום 11.7.12 (פרוטוקול 2-12-0014 החלטה 45) על כנה.

בעד 11 – דורון ספיר, אסף זמיר, ארנון גלעדי, יעל דיין, דן להט, פאר ויסנר, הרב נפתלי לוברט, חביבה אבי-גיא, שולה אגמי, כמלה עוזרי ושמואל גפן.

נגד 6 – מיטל להבי, תמי זנדברג, אחמד משרהאוי, שרון לוזון, שרון מלכי ורחל גלעד-וולנר. (פרוט בעמוד 20 בסטנוגרמה).

הוחלט:

ברוב של 11 קולות בעד, 6 קולות נגד ובאין נמנעים מחליטה מליאת הועדה המקומית לתכנון ובניה להשאיר את החלטת וועדת המשנה לתכנון ובניה מיום 11.7.12 (פרוטוקול 2-12-0014 החלטה 45) על כנה. (פרוט בעמוד 20 בסטנוגרמה).

הסטנוגרמה מהווה חלק אינטגרלי מהפרוטוקול.

רשם:

עודד גבולי, אדר'
מהנדס העיר

תוקף ההחלטה מיום הפצתה

יתכנו שינויים בנוסח הפרוטוקול בכפוף לאישור המליאה בישיבתה הקרובה.

עיריית תל-אביב – יפו
מינהל הנדסה – אגף תכנון העיר
פרוטוקול מליאת הועדה המקומית לתכנון ולבניה
בקשה מספר 12-1037
מתאריך י"ח באב תשע"ב (06.08.2012), שעה 17.00
בבניין העירייה - חדר ישיבות, קומה 12

סטנוגרמה
שוש בלו

מזכירת הועדה
אלה דוידוף

על סדר היום:

1. הקמת בית ספר יסודי אנטיגונוס, בקשה מס' 12-1037,
ערר שהוגש ע"י חברת המועצה מיטל להבי.

* * *

דורון ספיר - יו"ר הישיבה:

צהריים טובים לכולם. אני מבקש מכולם לשבת. חברי הוועדה, קהל נכבד, שמציף אותנו בהמוניו. אני מתכבד לפתוח את כינוס מליאת הוועדה, בתאריך 6.8.2012, השעה 16:58. באולם נמצאים:

1. כרמלה
2. שולה אגמי
3. סמי
4. חביבה
5. פאר
6. דן
7. יעל
8. אסף
9. מוזס
10. דורון
11. הרב לוברט

כבוד הרב, ברוך הבא בצל קורתנו.

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

אנחנו פותחים הדין. הנושא על סדר היום:

1. הקמת בית ספר יסודי אנטיגונוס, בקשה מס' 1037-12 – ערר שהוגש ע"י חברת המועצה מיטל להבי.

השעה 17:00. מיטל להבי לא נמצאת. אמרה לי שתגיע עד חמש. אני מקריא את הערר שלה:
"הנני מתכבדת לערור על החלטת הוועדה מספר 47, מיום 11.7.2012, לאשר הוצאת היתר להקמת בית יסודי 'אנטיגונוס' וזאת מהנימוקים שלהלן:

על פי הדפוס שהוצג לוועדה ניתן היה לחשוב כי מוגשת בקשה להקמת בית ספר יסודי בן 18 כיתות, על שטח אדמה של 5,285 מטרים. אולם מההיכרות עם השטח הובהר כי על פני שלושה דונם משתרע אשכול פעיל של גני ילדים עירוניים.

בנוסף על כך, לאחרונה אישרה מועצת עיריית תל אביב יפו הקצאה כספית ונכסית לבניית בית ספר יסודי חדש ברחוב אנטיגונוס, אשר בצפון החדש של העיר. כאשר הקצאת השטח עומדת על 2.9 דונם, עבור ביה"ס יסודי של 18 כיתות (ראה פרוטוקול ועדת כספים 16/12 מיום 21.5.2012).

מתדריך התכנון להקצאת קרקע למוסדות ציבור (אומץ בהחלטת ממשלה מס' 2873 מיום 28.01.2011) אנו למדים כי השטח המומלץ לבית ספר יסודי הוא על פי מפתח של חצי דונם לכיתה. קרי, לטובת בניית בית ספר בן 18 כיתות נדרשים 9 דונם! 2.9 דונם מהווים פחות משליש מהמומלץ במדריך ההקצאות.

לפיכך הצפיפות המוצעת לבינוי במתחם סותרת את התדריך שנועד ליצור סטנדרטים שיבטיחו את איכות הסביבה הלימודית וימנעו למשל, הגדלת צפיפות באופן שיגביר את האלימות במוסד.

במהלך הדיון עצמו הובהר כי לא ניתן לסמן גני ילדים להריסה ולהחליט על סגירתם בעת מתן ההיתר או כתנאי להיתר ולפיכך ברור כי ההקצאה לבניית בית ספר נמצאת בחוסר.

יתרה על כך, לא הוצגה תוכנית בינוי ועיצוב למוסד החינוך ויש להציג לוועדה את התוכנית ואת החלופה, במידה וקיימות כאלה. כמו כן, עולה חשש כי נעדר מהתוכנית אולם ספורט, בשל המחסור בשטח וכי השטחים הפתוחים לוקים בחסר ביחס לצרכי הלימודים.

למרות בקשות לבדיקה ובחינה של חלופות למיקום בית הספר, ככל שבוצעה בדיקה כזאת שנתונה לא הועברו לחברי המועצה ועם זאת אנו יודעים כי קיימים שטחים חלופיים באזור זה של העיר, אשר עשויים לתת מענה מיטבי יותר לצורכי האוכלוסיה המקומית ולביקושים למוסדות חינוך וביניהם:

(שלום, מיטל להבי)

בית ספר אנטוקולסקי - שהוסב לטובת אגף המחשוב העירוני.
בית ספר ארנון (רח' דוד ילין פינת מוזיר) - שמאכלס את שירותי המחשב העירוניים ואת מחלקת השפ"ח.

נוסף על כך קיימים קרקעות בייעוד ציבורי, למשל מאחורי מתחם בית לסין, אשר עשויים להתאים להקמת המוסד.

כך או אחרת - לאור שההיתר המבוקש הוא להקמת בית ספר בשטח מצומצם שהינו פחות מ-שלישי הקבוע בתדריך, ויש חשש כי מקום צפוף יהווה חממה לאלימות וייתן תחושה מתחם כלא ללומדים בו.

הנני להגיש ערר על אישור הבקשה להיתר. הנני מגישה הערר לדיון במליאת הוועדה המקומית, על כל המשתמע מכך, בין אם הדברים נכתבו במישרין בכתב הערר או יועלו במהלך הדיון עצמו ומבקשת את הזכות להעלות טיעונים נוספים במהלך הדיון."

את יכולה להעלות עכשיו טענות נוספים, נוסף על המכתב שהקראתי זה עתה, בחתימתך.
את יכולה לעמוד שם. יש לך רמקול. קדימה.

מיטל להבי:

אני רוצה להגיד לכם שלדעתי, הנושא של בתי ספר בעיר והבנייה שלהם בסביבה לימודית ראויה, זו אחת הסוגיות הכי עקרוניות והכי חשובות שאנחנו צריכים להקפיד בהם. כי אנחנו מכירים, למשל, את בית הספר 'המשתלה' מתחת לקו מתח גבוה, את בית הספר היסודי החדש בצפון העיר, בסמוך לשדה דב ולתחנת תדלוק המטוסים.

אנחנו מכירים את הצורך להגביה את בית הספר בשוק הסיטונאי לשש קומות, כתוצאה מהקרבה שלו לתחנת דלק. אנחנו מכירים את התוכניות ב-1770, גבעת עמל, שקרוב לוודאי שאנחנו בונים היום ב'צמרות' ולא שם, בגלל הקרבה לתחמ"ת.... לתחנה של חברת חשמל, וכיו"ב.

בעיני, גם בית ספר שיש לו שטח מצומצם, נכנס לאותה מסגרת של בתי ספר שהסביבה הלימודית שלהם לא ראויה.

אני רוצה לומר לכם, לא צריך הרבה לחפש, אבל חיפשתי קצת, בגוגל, צ'יק, צ'וק, ואני יכולה לומר שמצאתי המון מאמרים שמדברים על הקשר שבין המרחב הפיזי והנושא של אלימות.

למשל, צביה אורטנר, במאמר על עיצוב המרחב הפיזי והשלכות על הפחתת האלימות, בסיכום שלה, מסכמת ש"אי אפשר להתעלם מתפקיד הסביבה הלימודית הפיזית בבית ספר, כאחד הגורמים התורמים להפחתת החיכוך, האלימות והוונדליזם בו. ואפשר להבחין בשני מאפיינים בולטים בתכנונה ועיצובה של הסביבה הלימודית, באופן שיעודד התנהגות רצויה, העשויה לסייע במניעת אלימות ווונדליזם.

- אחד - זו סביבה לימודית אסתטית, חווייתית, מעשירה, מאתגרת וכו'.
- והשני - זו סביבה לימודית מרחבית. כשמדובר על סביבה לימודית מרחבית, מדובר על סביבה מונעת צפיפות במרחבים הציבוריים ומאפשרת מרחב תנועה ומציעה ללומדים מרחב מחייה אישי ומרחב בחירה בין אזורי פעילות, תוך מתן נגישות נוחה לכל אחד מהם."

אני יכולה להקריא לכם עוד, אבל אני רוצה לחסוך באמירות האלה. אני בטוחה שכל אחד ואחד מכם מבין שבמקום שבו יש צמצום של מרחב פיזי, יש הגברה של אלימות. והדוגמה היא נורא פשוטה; משפחה של 10 נפשות בדירת חדר ומשפחה של 10 נפשות בוילה של 10 חדרים, פה תהיה לנו אלימות, בגלל הצפיפות. קרוב לוודאי. לא חייב. אבל קרוב לוודאי.

הרב לוברט:

זו תהיה אלימות של בני טובים.

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

אני מבקש לא להפריע.

מיטל להבי:

לפחות בנראה לעין כשהסביבה הפיזית היא מצומצמת, אנחנו נתקלים ביותר אירועים של אלימות ושל וונדליזם וכו'.

מה שקורה עם בית ספר "אנטיגונוס", ואני מלווה אותו תקופה מאוד ארוכה ואני גם רוצה רק לומר לכם, שאני שלחתי מכתב לראש העיר, רון חולדאי, בנושא של בית ספר אנטיגונוס, עוד בהיותי סגנית ראש העיר, בתאריך 23.1.2012, וביקשתי את תשומת לבו. כמובן שכיתבתי גם את דורון ספיר ואת מנחם לייבה. לא זכיתי לתשובה. וכתבתי לו שאני מודאגת ושאני מבקשת הנחייה מגבוה, לבחינה יסודית של מכלול פתרונות אפשריים, כולל בחשיבה מחוץ להנחיות הרגילות ובוודאי מחוץ לקופסה, כדי לקדם פתרונות ראויים וכל הסיפור הזה. ממש יש פה מכתב שלם שמראה שכבר בינאר אני התרעתי בפני רון, שלא לומר שהתרעתי לאורך כל הדרך, ויש הרבה סיכומים שמראים את זה.

מפני מה אני מתריעה? אני מבקשת שבתי הספר שלנו ייבנו בסביבה לימודית ראויה. לכאורה, הציגו לנו דראפט שבו מדובר על חמישה דונם, שעליו מקימים בית ספר. גם חמישה דונם זה לא מספיק שטח ל-18 כיתות. זה אולי מספיק ל-12 כיתות וגם זה בצמצום.

אבל כשאנחנו מסתכלים במכרז שיצא, ויש לי את העתק המכרז, הודות לידידנו שרון לוזון, וגם כשמסתכלים בהקצאת מקרקעין, כפי שנעשתה על ידי וועדת נכסים והובאה לאישור המועצה, מדובר על 2.9 דונם ולא על חמישה דונם. וכשהעליתי את התהיות שהעליתי, במסגרת הוועדה המקומית, אז פתאום נזכרו לומר לנו, שיש שם כיתות גן וכיתות הגן קיימות. ופאר, נורא התרגשתי לקרוא כמה אתה דואג לזה שיציגו לנו פרוגרמה, אבל לא הציגו לנו פרוגרמה. ומעולם לא ראינו את התוכנית של המגרש הזה. כולל אני, בהיותי סגנית, עוד טרם שהתפטרתי, ניסיתי להיכנס פעם לשיבה אצל מנכ"ל העירייה בנושא

"אנטיגונוס". אמרו לי: 'זה בית ספר, זה לא גן ילדים. זה לא בתחום שלך'. אמרתי: 'בסדר. נדון במקום אחר, זה יהיה בתחום שלי'. אבל ממש ככה. זה כאילו לא בתחום שלי. אני לא יכולה להיכנס לשיבה. לא זכיתי לראות את התוכנית ואני חושבת שחברי וועדה מקומית וחברי המליאה לא יכולים לאשר מבנה חדש להקמת בית ספר מבלי לראות תוכנית, ואני גם מבקשת חוות דעת היועצת המשפטית אם בכלל אפשר לקדם היתר לבית ספר, מבלי שהוצגה תוכנית על מגרש כולו. את תגיד לי, אחר כך.

שמואל גפן:

רגע. בלי שום קשר לכל מה שהיא אמרה, האמירה הזאת שזה לא בתחום שלך ואת לא יכולה לדבר בזה, זה דבר שהוא לא מקובל על אף אחד. כל חבר מועצה יכול ...,

מיטל להבי:

אבל סגנית לא. חבר מועצה כן.

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

כן, בבקשה.

מיטל להבי:

אותך כן. אתה, קרוב לוודאי, לפי סעיף 140. אני פשוט עד היום לא השתמשתי ב-140 ולא בעררים. עכשיו יש לי כלים חדשים שהם אולי יותר יעילים מהכלים שהיו לי פעם.

בכל אופן, מה שאני באה ואומרת, יש לנו תהליך להקצאת מקרקעין למוסדות ציבור. התהליך הזה אומץ בהחלטת ממשלה מ-28.1.2011. הוא אומץ. הוא לא בגדר המלצה. הוא אומץ ב-2011. כך כתוב לי. יכול להיות שבמכתב שלנו כתוב אחרת - 2011, כן. "אנו למדים שהשטח המומלץ לבית ספר יסודי הוא מפתח של חצי דונם לכיתה". קרי, לטובת בניית בית ספר בן 18 כיתות נדרשים תשעה דונם ואילו 2.9 דונם מהווים פחות משליש מהמומלץ בתהליך ההקצאה.

אז אני אומרת כזה דבר; אם אכן מדובר בשטח של חמישה דונם, בניגוד למה שנכתב במכרז ובהקצאת מקרקעין שאושרה במועצה, אני מבקשת שיובא תיקון למועצה ונתקן את זה לחמישה דונם, שהקצאת המקרקעין תהיה כפי שצריך להיות למבנה בית הספר.

ואותו דבר, שהמכרז יצא על חמישה דונם. אנחנו מקימים בית ספר על חמישה דונם. ואז יש לתכנן 12 כיתות, שדורשות שישה דונם ולא 18 כיתות שדורשות תשעה דונם. וזה כמובן בהתחשב בחיסרון במשאבי קרקע בעיר תל-אביב-יפו.

בכל מקרה, אם אנחנו הולכים לקונסטלציה הזו, אני לא מכירה, ותאמר לי היועצת המשפטית אם היא מכירה, משפט שנכתב בהיתר או בדרישה: 'בעוד שנה נחליט'. אין כזה דבר. אני לא מכירה בעל בניין שבא ומבקש להקים בניין ואומרים לו: 'בעוד שנה נחליט מה נעשה עם המחסן שלך'. או שהמחסן להריסה, או שהוא לא להריסה. או שהעץ להעתקה או שהוא לא להעתקה. אין כזה דבר 'בעוד שנה נחליט'.

ולכן אני אומרת, שאם אנחנו טוענים שכל החמישה דונם עומדים לרשות המבנה, שנצמצם אותו ל-12 כיתות, אזי אנחנו צריכים לומר לאן נעתיק את כיתות הגן ולשים תנאי בהיתר שכיתות הגן יועתקו ממקומם, כמובן לפני פתיחת בית הספר. חלילה שנפתח בית ספר עם אבק כזה גדול. לא רק שהגנים חיים עם אבק של הבנייה, עוד ילדי בית הספר יחיו עם האבק של הריסת הגנים. וצריך לשים תנאי שתנאי להיתר זה העתקת גני הילדים, או לכל המאוחר תנאי לטופס 4. וזה חייב להיות רשום, כי אחרת 'אני לא קונה' את זה שבעוד שנה נחליט.

הדבר השני, בכל מקרה, נדרשת תוכנית בינוי למגרש כולו, בשלמותו, שתציג את הפרוגרמה של בית הספר. ודבר כזה לא הוצג לנו בוועדה ולא הוצג לנו, חרף הדרישות שיוצג לנו, כולל שלי בכתב, במהלך תהליכי עבודה. ואני מבקשת שתוצג לנו תוכנית בינוי למגרש בשלמותו, הפרוגרמה של בית הספר, של מגרש הספורט ושל השטחים הפתוחים.

לתוך זה, אני רוצה לומר שזו דרישת מינימום. כי דרישת המקסימום צריכה להיות שיציגו לנו חלופות למיקום אלטרנטיבי לבית הספר, מה שלא הוצג לנו. ואנחנו טוענים בתוקף,

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

סליחה, מיטל, את יכולה לסיים?

מיטל להבי:

לא, למה? מה, נגמר הזמן?

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

10 דקות.

מיטל להבי:

הגעתי ב-17:05. אנחנו עכשיו -

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

10 דקות.

מיטל להבי:

אני אומרת שלא הוצגו לנו חלופות. לנבחרי העיר לא הוצגו חלופות. מישהו ישב בלשכת מנכ"ל העירייה והפקידות הבכירה והחליט שבית הספר יהיה ב"אנטיגונוס", מבלי ששקל את האפשרות להעתיק את מיקומם של השרתים של המחשב של העירייה, נניח לקריית עתידים, אם לא לזימבבואי או לטימבוקטו. כי כמו שאנחנו יודעים, שרתים יכולים לשבת נורא רחוק מכל דבר, בתנאי שיש להם סיבים אופטיים. ואני מבינה שבקריית עתידים לא חסרים סיבים אופטיים, כי עוד מעט כל מיני תעשיות היי-טק מתפנות משם ויישארו לנו המון סיבים אופטיים שם. אז אפשר להעביר את השרתים. הם גם לא מחוללי תנועה. ואותו דבר אפשר לעשות עם אגף המחשוב עם כל הכבוד לאגף המחשוב. מחשבים, אנחנו כולנו עובדים בסנכרון, מרחוק. לא חייב להיות אצלנו בצמידות.

אותו דבר אמרתי גם לגבי בית לסיין. שמעולם לא הוצג בפנינו כשטח ריק של שבעה דונם שנמצא במקום. וזה המעט שאני יודעת. אני בטוחה שאם אלי לוי היה מתבקש על ידי מי מבכירי העירייה וראש העיר, הוא היה יודע לאתר לנו עוד שטחים.

אני חושבת שהדיון הזה, חברים, מאוד עקרוני. במיוחד לנוכח העובדה, גפן, שעצרו אותנו מלתת תמ"א 38 ברובעים 3 ו-4 בגלל המחסור בשטחי ציבור. ואנחנו לא צריכים להיכנע למחסור הזה. אנחנו עכשיו גילינו שבשטחי הציבור הקהילתיים והשכונתיים והחינוכיים שלנו, שמו מוסדות ניהול, מנהלה ושירותים עירוניים, שניתן היה לשים אותם במקומות חלופיים. ואני בהחלט דורשת שבית הספר החדש שאנחנו נבנה, שלא כמו בתי הספר האחרונים שתכננו, ושעתידים להיבנות ושנבנים, יהיה בסביבה לימודית ראויה לתושבי העיר תל-אביב. תודה רבה.

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

תודה רבה.

ארנון גלעדי:

מיטל, כמה התקן לכיתה?

מיטל להבי:

חצי דונם.

שרון לוזון:

דורון, גם אני רוצה לדבר.

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

מה זה? גם אתה?

כן. בבקשה.

ארנון גלעדי:

גם אני, גם אני, רוצה לשאול את מיטל כמה דברים.

שרון לוזון:

טוב, אני רוצה לומר כמה דברים בהמשך, וכמובן אני תומך בכל הדברים שאמרה החברה להבי, ואני רוצה להדגיש את הסיפור של "אנטיגונוס" כמופת, במובן השלילי של המילה מופת, להתנהלות לקויה עד כדי תמונה של העירייה.

במחצית שנת הלימודים הנוכחית, דהיינו לפני כחצי שנה, קיבלו הורים באזור המדובר, הודעה: 'ברכות לילדכם העולה לכיתה א', ובשנה הבאה ילמד בבית ספר אנטיגונוס'. אלא שכידוע להם, אין בית ספר כזה בנמצא.

התוכנית המקורית של עיריית תל-אביב ושל מנהל החינוך היתה שהילדים, 120 ילדים היו מתוכננים ללמוד במבנה הישן של מה שקרוי שם המכללה, בצמידות, לא בסמוך, בצמידות, במרחק של פחות משישה מטרים מאתר בנייה פעיל. דהיינו, עם המנופים ועם העגורנים ועם התרחיפים גורמי החולי, כגון סיליקט, שמי שקצת מצוי יודע שזה חומר מסרטן וכל הדברים הללו שקורים באתרי בנייה. כל זה, במשך שנתיים, דהיינו את כיתה א' ו-ב' הילדים היו מבליים בתוך אתר בנייה.

רצה המקרה או לא רצה המקרה, עורבתי בסיפור הזה בשלב כזה או אחר ואחרי שההורים הבינו שבטוב זה לא עובד, אז הם הגיעו וצרו על לשכתם של מנכ"ל העירייה וראש העירייה, והשיגו מה שאני אף פעם לא הצלחתי להשיג – פגישה עם מנכ"ל העירייה תוך שלושה ימים.

ומה ששכנע, לדעתי, זה תקדימים ברשויות אחרות. תקדימים משפטיים שבהם במקרים כאלה, בית משפט, דרך עתירה מנהלית, מנע לימוד של הילדים במקום שהוא לא בריא. ומאחר שהיתה התרעה לפני תביעה, אני מניח שזה מה שהיטה את הכף, יחד עם הפעילות הציבורית של ההורים.

לא זו בלבד שרצו שהילדים שלהם ילמדו באתרי בנייה. הפתרונות שניתנו להם, למרות שבאופן יצירתי יכלו למצוא פתרונות אחרים – הפתרונות שנתנו להם היו ש-46 ילדים, מתוך ה-120 זה הצטמצם ל-60, זה הצטמצם ל-50. בסופו של דבר ה-50, ארבעה קיבלו אהבת ציון, היו שמחים ומרוצים. 46 ילדים מהאזור של "אנטיגונוס", דהיינו תחשבו על מישהו שגר בכיכר מילאנו, שולחים אותו או לגרף או לבבלי. מי שמכיר את האזור, תעשו את החישובים - רחוק באופן משמעותי. למרות האפשרות להכשיר כיתה אחת ב'אהבת ציון', שתהיה שם שנתיים עד שיהיה בית ספר איפה שיהיה. ותיכף נגיע לאיפה שיהיה הזה.

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

שרון, יש לך עוד שתי דקות.

שרון לוזון:

יש לי 10 בסך הכל.

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

יש לך חמש דקות.

שרון לוזון:

חברת סיעתי תורמת לי דקות.

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

אני לא בטוח שהיא יכולה, כי זה לא מועצת עיר.

שרון לוזון:

אני, יש לי עוד מה לומר. אני אשמח לקבל עוד זמן.

מיטל להבי:

אנחנו נקבל הרבה תשומת לב ממקום אחר, אם לא נקבל אותו פה. שיהיה לך ברור שאנחנו נמשיך הלאה, אם לא נקבל את תשומת הלב הראויה.

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

מה זה, איום?

מיטל להבי:

פשוט יש לנו עוד ערכאות ונמשיך הלאה.

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

הדלת פתוחה.
בבקשה, חברים.

מיטל להבי:

בודאי, שהדלת פתוחה.

שרון לוזון:

עכשיו לגבי אנטיגונוס. אין טעם שאני אחזור על הדברים של מיטל, אבל כן חשוב להבהיר כמה דברים. את התדריך של משרד החינוך להקצאת שטח לבתי ספר למדתי היטב. ומי שחושב שהטיעון שבשטח עירוני צריך פחות שטח, אני איישר אותו ואומר שאם זה היה בית ספר כפרי, ובתדריך מתייחסים בנפרד לבית ספר עירוני ובית ספר כפרי, והנתונים שהביאה כאן מיטל להבי מתייחסים לבית ספר עירוני, זאת אומרת זה לא שאפשר עוד להוריד מזה, ומדובר במפורש 18 כיתות שווה תשעה דונם. במלים אחרות, גם אם נרד ל-12 כיתות, אם אין שישה דונם, לא אמור להיות בית ספר. החלופות שהוצעו, והוצעו חלופות, הוצעו ככה בהינף יד. ולא זו בלבד, גם עיריית תל-אביב-יפו מתאמצת למלא את בית ספר ארנון בדויד ילין פינת מוזיר, בעוד ועוד מקומות. את אביבית מעבירים מרמת אביב לארנון, כדי שיהיה אפשר להגיד: 'אי אפשר. המקום תפוס'. חברים, בית ספר ארנון נבנה כבית ספר, מוכן כבית ספר, יש בו אולם. דרך אגב, בתוכניות של אנטיגונוס, ומאחר שאני יושב גם בוועדת מכרזים, אז זה מכרז שעומד להידון, עיינתי גם בזה עיין היטב, באנטיגונוס לא מתוכנן אולם ספורט, כי איפה תשים אולם ספורט, אם אתם פחות בשלושה דונם, 18 כיתות? אם אתם פחות משליש השטח שאמור להיות. ואולם ספורט הוא דבר מהותי ועקרוני בבית ספר יסודי, כמו בכל בית ספר. ולמעשה אנחנו דנים מראש דורות של תלמידים, כי אין דבר קבוע יותר מהזמני במקומותינו. אנחנו דנים מראש דורות של תלמידים להיות בבית ספר שהוא 'קופסת סרדינים', בלי אולם ספורט, בלי תנאים. ואני מקווה מאוד שמבינים חברי המועצה, בלי קשר לשיקולי קואליציה/אופוזיציה, שאנחנו כאן הולכים לקבל החלטה שתשפיע על מאות ואלפי תלמידים לאורך שנים.

עכשיו, לגבי מה שנאמר על ידי מנכ"ל העירייה, בכמה פרומים, כולל במכתב למשרד החינוך, בתשובה למכתב שאני והחברה להבי כתבנו למשרד החינוך. הוא אומר: 'בהמשך אנחנו נהרוס את הגנים, ואז יהיה בית ספר'. בכל ההזדמנויות, ורק השבוע, בשתי ישיבות תקציב שונות, הזכרתי את העניין. בכל ההזדמנויות שניתנו למנכ"ל העירייה, הוא סירב לנקוב בלוח זמנים. בלי לוח זמנים כזה, לדעתי אסור בכלל לגעת בהצעה הזו, קל וחומר להצביע עליה. לוח זמנים שאומר מתי יוקצו שני הדונמים הנוספים. זאת אומרת, לשיטתו זה יכול להיות גם בעוד 10 שנים. אנחנו לא יודעים את זה. אנחנו צריכים לסמוך על זה, מאחר שאין פה שום התחייבות ברורה וחלוטה עם זמנים נקובים. אנחנו צריכים לסמוך על הרצון הטוב של מישהו, שמתישו הוא יפנה עוד שטח לטובת בית הספר. מה גם, שאני בספק גדול מאוד, אם מישהו בתקופה הזו, שבה חסרים לנו גנים, אני מזכיר, אנחנו בונים 60 גנים רק בשנה הקרובה ובשנה הזאת בנינו 24 כיתות גן, ועוד 60, גנים לשלוש וארבע של 'טרכטנברג'. עולה בדעתכם שבתקופה שבה חסרים גני ילדים, ואנחנו במינוס של גני ילדים, מישהו יבוא ויהרוס גני ילדים? הרי זה יהיה הטיעון, בעוד שנה שנתיים, שיגידו ההורים של אנטיגונוס, ברגע שיהיה בית הספר: 'חבר'ה, איפה ההרחבה?' יגידו: 'אה, אתם רוצים שנהרוס גנים? ואיפה יהיה המקום לילדי הגן?' אנחנו פה מראש 'מבשלים' לנו את הצרה, שחלק מאיתנו יתמודדו איתה בהמשך. ועזבו חלק מאיתנו, ההורים של הילדים האלה יתמודדו איתה בהמשך. שנייה, עוד כמה מילים. הדרך הנכונה היא לעצור את התהליך. חבר'ה, עוד לא הזיזו שם אבן. רק אתמול נפתחה תיבת המכרז של המכרז הזה. עוד לא יצא לדרך. אף אחד לא זכה. לא קרה שום דבר. אפשר לעצור. אפשר להגיד: 'טעינו'. אפשר להגיד: 'אנחנו צריכים לחשוב עוד קצת'. אפשר להגיד: 'אולי ראוי הציבור התל-אביבי לקבל תוכנית ראוייה יותר'.

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

תודה.

שרון לוזון:

עכשיו, ומעבר למקומות שהוזכרו, ארנון, דוד ילין פינת מוזיר, אנטוקולסקי מבנה שלם, נועדו ונבנו כבתי ספר. אין שום סיבה להפוך אותם למקומות עירוניים, למשרדים, ולא משנה של מי. בלי להמעיט מהחשיבות של שום דבר מהבחינה הזו. בנוסף, כמובן השטח שציינה החברה להבי, ליד בית לסין, של שבעה דונם, שנשמע לי מעולה לבית ספר, הרבה יותר מאשר 2.9 דונם.

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

הטיעון שלך ברור. תודה.
תמי, בבקשה.

תמי זנדברג:

אני רוצה לקחת מהדברים של שרון, להצטרף בנקודה בשם ההורים, אותם הורים שדיברתם עליהם. כמו שאתם יודעים, לא רק אצלי, אבל גם אצלי הרבה פעמים האיש הוא הפוליטי. אז אני רוצה לספר למועצה, לוועדה שהילדה שלי עולה לכיתה א' סוף סוף. אז אחרי שהייתי מול מחלקת הגנים בשלוש שנים האחרונות, כי היא היתה בגן עירוני, עכשיו הגעתי למחלקת בתי הספר היסודיים, והילדה שלי הולכת לגרץ, שזה בית הספר השכונתי. וגרץ' השנה, אחרי שלאורך כל השנים היו בו שתי כיתות בכל שכבה, השנה היו אמורות להיפתח שלוש כיתות, בגלל הביקוש העולה היתה אמורה להיפתח בו כיתה נוספת.

ארנון גלעדי:

הריבוי הטבעי במרכז העיר.

תמי זנדברג:

נכון, בדיוק.

ארנון גלעדי:

עלינו לשבח את זה.

תמי זנדברג:

אני משבחת את זה מאוד. ואז, ממש, לפני שבועיים שלושה, הסתבר שאחרי שפנו אלינו כל אותם הורים, ושרון, אני לא אחזור, שהילדים אמורים ללמוד באתר בנייה וכו' וכו', אז הסתבר שבבית ספר גרץ' תיפתח עוד כיתה, הכיתה הרביעית. לאור אותם "פליטי" אנטיגונוס. כלומר הילדים שהוריהם, בצדק, לא הסכימו ולא רצו שילמדו באותו אתר בנייה צפוף וכמו 'קופסת סרדינים'. וכתוצאה מזה, בבית ספר גרץ' יחוסל חדר השפות, שהיה גאוותו של בית הספר. יחוסלו חדרים, כיתות נוספים, שקצת בעצם היו גאוותו של בית הספר הזה. וגם ילדינו, כתוצאה מתגובת השרשרת הזאת, בבית ספר גרץ' ילמדו ביתר צפיפות, עם חצר שיש שם חצר קטנה שמתאימה לכיתות א' ו-ב', שיצטופפו בה פי שתיים יותר ילדים מאשר בכל שנה אחרת. וזה, שלא לדבר, שהגנים, בדיוק מה שציינת, הגנים שבאזור, כולל הגנים החדשים בדיוניגוף, והגנים החדשים קצת פחות ברמז-ארלוזורוב וכו', גם הם מלאים וצפופים, בין היתר בגלל טרכטנברג ובגלל אותו ריבוי טבעי.

מה אני אומרת, בשורה תחתונה? שלכל החלטה כזו, כמו שאנחנו מן הסתם יודעים, יש תגובת שרשרת שהולכת ומשתרשרת אחורה, שפוגעת באיכות החינוך ובאיכות החיים של תלמידים בעוד בתי ספר ובעוד גנים אחורה. וכל זה, כפי שצינו החברים לפני, יש כאן את המבנים שהיו, ושימשו לזה בעבר. רק שבאמת בשנים שבהם לא היה צורך בזה, כי היו פחות ילדים במרכז העיר, אז הלכו וניתנו לכל מיני צרכים אחרים, ועכשיו אנחנו עומדים וזועקים חמס, ושואלים הכיצד קרה וזו התוצאה.

ארנון גלעדי:

את יודעת למי נתנו? את יודעת מי קבלו את בתי הספר? - 'הנוער העובד והלומד', ועוד, נכון? זה מרכז העיר.

תמי זנדברג:

'אה, כן, נכון'.
סיימתי.

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

תודה.
עוד משהו רוצה לדבר?
כן, ארנון.

מיטל להבי:

דורון, אני מעביר לארנון. אני רק רוצה להגיד לך שלא נכנסתי כמובן לטיעונים על מטראז' וטיעונים על חנייה ודברים כאלה, שהם יותר טכניים וראויים לרשות בנייה, אבל זה במקרה הצורך, אני אשתמש בהם.

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

מה השאלה שלך, ארנון?

ארנון גלעד:

זאת לא שאלה. אני רוצה להשיב,

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

זו תשובה?

ארנון גלעד:

כן, בוודאי. תשובה למה שמיטל אמרה. החברה מיטל,

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

אתה לא צריך להשיב.

ארנון גלעד:

החברה מיטל,

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

אתה יודע שאני לא מתווכח איתך. אני אומר לך.

מיטל להבי:

אני רק מבקשת, כי דורון צריך לדאוג שהנבחר ידבר לגופו של עניין.

ארנון גלעד:

אני מדבר לגופו של עניין. ממש לגופו של עניין.

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

אני אנהג שהנבחר ידבר לגופו של עניין. כן.

ארנון גלעד:

אני מדבר רק לגופו של עניין. אני מדבר על נושא של 'נאה דורש, נאה מקיים'. הנושא של בית ספר אחד לא שונה מבתי הספר האחרים. במהלך השנה האחרונה, אנחנו לא יודעים, אבל זה התברר לי במהלך השבועיים האחרונים - החברה מיטל עמלה די קשה ודי הזיעה בתוך המערכות, נכון, כמה שנים, בנושא של השביל הירוק ביד אליהו. אבל מה הפלא? שמה שהיא דורשת באנטיגונוס, למעשה היא עשתה בדיוק דבר הפוך בבתי הספר 'ניב' ביד אליהו, 'רוקח', 'גיבורי ישראל'. ומה המסופר? מיטל, ואני פונה אליך עכשיו, הוא אמר: חבר, חברה, חבר, חברה. תקשיבי טוב, החברה מיטל.

החברה מיטל, בבית ספר 'ניב' יש 13 כיתות של בית ספר מיוחד. שטח בית הספר היום הוא 5.2. 13 כיתות. 5.2 לפי החישובים שלך, צריכים להגיע ל-6.5. חסר פה. אבל השביל הירוק חוצה שם. חוצה את בית הספר ומקזז מהשטח של הגינה. בית ספר 'רוקח', 17 כיתות.

שרון לוזון:

כמה, כמה? תהיה מדויק.

מיטל להבי:

שיגיש ערר, תגיש התנגדות,

ארנון גלעדי:

שנייה, אבל מה להגיש? זה כבר עבודה בשטח. יש את זה, אושר. את אישרת את זה. את אישרת את זה. 'רוקח', בואי תקשיבי, אבל אני מבקש ממך לעזור, לא להכשיל.

מיטל להבי:

איך זה אושר בלי ...

ארנון גלעדי:

את אשרת את זה.

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

סליחה, את מפריעה. סליחה, מיטל להבי, את מפריעה. אני לא אתן לך זכות תגובה אחר כך. את מפריעה.

ארנון גלעדי:

החברה מיטל, אל תתרגזי. אני רק מציין עובדות, כדי לנסות מזה להסיק הלאה. ובית הספר בדרום, לא שונה מההתייחסות בבית הספר בצפון.

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

כן, ארנון.

ארנון גלעדי:

בית ספר 'רוקח', 17 כיתות, 8.5 דונם. יש היום, עם החתיכה שהורידו לשביל הירוק, 5.8 דונם, היום, ללא הורדה. תוריד עוד את שני המטר לאורך זה. אבל תוריד, היום כבר חסר. כלומר היום חסר, בלי ההורדה של השביל. בית ספר 'גיבורי ישראל', 16 כיתות, 8 דונם צריך להיות. יש 6 דונם בפועל. השביל הירוק הוא חשוב, מיטל. השאלה אם זה חזות הכל, והשאלה אם באמת מה שאת דורשת באנטיגונוס הוא באמת מה שאת דורשת שלושה בתי ספר. שלושה בתי ספר, שיעבור שם שביל ירוק. וחסר להם היום, אני אומר לך, הבת שלי למדה בגיבורי ישראל. גם אז היה חסר להם וגם היום חסר להם.

אז מה שאת אומרת, יש ערכאות נוספות? אז אני מציע שאנחנו יודעים שכרגע יש תקופה, שיש צורך בפתיחת מסגרות חינוכיות. זה כמו שהיה בעלייה הגדולה מרוסיה. העלייה המבורכת. היה צורך לעשות, אז גם הכניסו בתוך הגינות את הקרוואנים, וגם בתוך אזורים אחרים. יש תקופה כזאת ותקופה שיש יותר זמן לעשות את הדברים.

אבל מה שאמרת, עם חוסר בשטחים, בבתי ספר, אני מקווה ממך שתדעי להגיד: 'אוקיי, טעינו. בוא נחזור אחורה'. ובאמת טעינו פה. טעינו בגדול.

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

תודה, ארנון.

הצוותים המקצועיים, מנהל החינוך. בבקשה דרור.

דרור לוטן:

ערב טוב לחברי הוועדה. מנהל החינוך היה מאוד רוצה לפתוח במרכז העיר בית ספר על שטח גדול. אנחנו בחנו את החלופות, כולל אלו שהוזכרו כאן והחלופה המיטבית, היא בהחלט לא האופטימאלית ורצוי יותר, היא החלופה של מתחם אנטיגונוס, שצודקים חברי המועצה שהיא 5.3 דונם. מה שאמרנו אז, ואנחנו אומרים גם היום: בתוך המתחם אכן יש מבנה שיש בו שלוש כיתות גן. אני אפילו הכנתי, כדי להראות לכם, ביקשתי מהאדריכל להכין את החלוקה- איך המתחם הזה נתפס כרגע על ידי המבנה הקיים, כולל כיתות הגן. ואיך אנחנו רואים את העתיד והריסת המבנה והקמת כיתות גן באותו מקום, שלוש כיתות. שים שנייה את המצגת ותיכף אנחנו נראה לכם את החלופות האלה, שביקשנו מהאדריכל, ממשרד אליקים, להציג לנו.

צודקים חברי המועצה שיש מחסור בכיתות גן. וזאת הסיבה, וגם הדגישו כאן חברי המועצה, יש לחץ כבד במרכז העיר. גם הסבירו לגבי בתי הספר. אנחנו זקוקים לעוד ועוד כיתות. ולכן עשינו כל מאמץ, כבר

השנה, לאכלס, מסיבות שצוינו או לא צוינו. אנחנו רוצים לאכלס את בית הספר הזה בתשע"ב, כלומר 2014.

מה שאתם רואים כרגע זה למעשה המתחם הכולל של 5.3 דונם, פלוס השטח של בית הספר הישן או המבנה הישן, שנאמר פה כמכללה. יש לו חצרות גני ילדים ואתם רואים מה השטח שהוא תופס. ולכן השטח נטו הוא שטח קטן יותר. זה המצב היום.

אני רוצה להזכיר לכולנו שבימים אלה העירייה עומדת לפתוח שני בתי ספר יסודיים:

- אחד במשתלה

- והשני בנופי ים.

האכלוס שלהם הוא בין ארבע וחמש כיתות. כלומר, אנחנו צופים שב-2014 שבת הספר ייפתח, בשלב הראשון הוא ייפתח לכשש כיתות. לא ל-18. ולכן אמרנו שאנחנו מבקשים לא להחליט מיד היום על הריסה, אלא לתת לנו את האפשרות לראות, כי יש התנהגות של אוכלוסין.

בשקף הבא - בשלב ההריסה, אנחנו ממליצים את שלוש הכיתות על שתי קומות. כלומר שתיים פלוס אחת. לא שלוש כיתות על הקרקע, ולצמצם באופן דרמטי את השטח של כיתות הגן. אגב, גם השטח הזה שהאדריכל עשה הוא גדול מהצורך הנדרש. ואז למעשה, שימו לב, הנתונים לנגד עיניכם, שטח בית הספר לתלמידי בית הספר גדל באופן מהותי.

שרון לוזון:

רגע, דרור, איפה המקלט נמצא דהיום?

דרור לוטן:

המקלט, הנה, יראה לך האדריכל. יפה.

עודד גבולי:

בכחול, (במצגת).

מיטל להבי:

מה המרחק בין פה, בין קו המגרש הזה.

פאר ויסנר:

אבל למה אתם לא הולכים על אפס? דיברנו על זה.

שרון לוזון:

המבנה של המכללה, זה שדברנו, בין בית הספר המיועד, לבין הגליל - מתי הוא אמור להיחרס?

דרור לוטן:

אז זה מה שאמרנו, שרון. תראו, אנחנו לא ממליצים כרגע לוועדה לקבל החלטה על הריסה ב-2014. אנחנו פנינו למשרד החינוך, ואתם יודעים בגלל דו"ח טרכטנברג, לקבל למעשה שני מקבצי גנים:

- אחד באזור ליסין, שאמרה חברת המועצה.

- והשני זה ברחוב חברה חדשה.

למעשה אנחנו מדברים בין שמונה ל-10 כיתות גן במרכז העיר בשנתיים הקרובות.

אבל אנחנו מצפים מהוועדה להבין שהדברים האלה הם לא בום-בום. אנחנו פנינו למשרד. המשרד עקרונית נענה לבקשה שלנו. ואנחנו נקים, כנראה, 10 כיתות. ואז יש סיכוי בין שמונה ל-10. יש סיכוי טוב מאוד שכיתות הגן האלה יקבלו מענה בכיתות שאנחנו בונים בשנתיים הקרובות ואז אפשר יהיה להרוס את המבנה ולהקים את שלוש הכיתות ולצמצם באופן משמעותי את כיתות הגן, ולאפשר לבית הספר שטח הרבה יותר רחב.

הערה אחרונה. ישבנו עם משרד החינוך, התרבות. ב-24 ביולי, נציגי הרשות לפיתוח כלכלי, האדריכל ואנשי מנהל החינוך. ישבנו עם וועדה מיוחדת של משרד החינוך, שכונסה על ידי סמנכ"ל המשרד, שנקרא ממנהל הפיתוח. הצגנו את הפרויקט. למעשה, באופן עקרוני, המשרד אישר את בית הספר. הוא העיר לנו הערות, למען ההגינות, לגבי תכנון בית הספר. האדריכל קיבל הנחייה לעשות שינויים מסוימים, קטנים,

במבנה עצמו. לא קיבלנו שום הערה מהמשרד לגבי שטח בית הספר. ולמעשה המשרד אישר עקרונית. אין בידינו את המסמך. אני לחצתי על המשרד להביא לוועדה כבר היום את האישור הפורמאלי. המשרד היום לחוץ, פתיחת שנת הלימודים. אבל הבטיחו שבימים הקרובים יביאו את האישור הסופי להקמת בית הספר. תודה.

דן להט:

רק שנייה, דורון, שאלה אותך החברה מיטל, לגופו של עניין. דבר מילה אחת על בית ספר ארנון. מה הבעיה עם בית ספר ארנון? זה בית ספר ייעודי, קיים, מוכן?

דור לוטן:

'הרמת לנו להנחתה'. אני רוצה לומר. זו לא מדיניות של מנהל החינוך לרכז את כל הגורמים במבנה ארנון. מבנה ארנון, עד השנה, היה עם ארבעה גורמים. למעשה יש שם 'מרכז לקשישים ארנון', יש שם מרכז השפ"ח שפועל שם. יש שם תחנת צפון שפועלת שם. ותיכף אני אזכר מי הרביעי שיש שם. הגורם החמישי שהוכנס השנה הוא אכן מרכז אביבית, שפועל בנווה אביבים. עכשיו, אני מזכיר לכם. אתם, מועצת העירייה, מצפים מאיתנו להקים כיתות גן. נערכנו באופן דרמטי להקים 40 כיתות לשנת הלימודים. מצאנו מבנה באביבים, של שתי כיתות. זה היה מבנה גן. אני מספר לכם כהיסטוריון. אלה היו כיתות גן. לפני 15 שנה הפכו את זה למרכז שפ"ח, כי לא היו ילדים בנווה אביבים. הגענו למסקנה שזה מקום שאפשר, בהשקעה סבירה, להקים אותו כיתות גן מיידיה לשנת הלימודים, והעברנו את הילדים למרכז השפ"ח. הבטחנו להורים להציב שם מעלית. יש שם חמישה גורמים במבנה הזה. וחמישה גורמים לפנות זה דבר, מעבר לחנייה שיש שם לתושבים. אתם יודעים, יש שם חנייה שלמעשה משרתת את מרכז העיר. לכן לדעתנו, להפוך את מרכז ארנון היום לבית ספר, אגב, ששטחו הרבה יותר קטן מהשטח של אנטיגונוס. מה ההבדל?

שרון לוזון:

איזה שטח אתה מתכוון כשאתה אומר אנטיגונוס? ל-2.9 או ל-5?

דור לוטן:

אני מדבר על ה-3.5. תפחית מזה את גני הילדים - תגיע ל-4.4.

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

סיימת?

דור לוטן:

כן.

מיטל להבי:

אפשר לראות את התוכנית, בינתיים.

עודד גינוסר:

מיטל, תסתכלי מאחוריד, יש מצגת.

מיטל להבי:

אבל לא, זה מצגת. זה לא סטטוטורי. יש לך תוכנית פרוגרמה סטטוטורית?

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

גפן, אתה יכול לשאול. מיטל, זה מפריע. גפן, אתה יכול לשאול.

שמואל גפן:

למה לא יעלה הרעיון שכיתות הגבוהות למשל, תצאנה רבע שעה או 20 דקות יותר מאוחר להפסקה, ואחרים יצאו אחרי זה.

שרון לוזון:

תהיה להם הפסקה, צלצול באמצע השיעור.

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

גפן שואל על ניווט זמני ההפסקות. יש תשובה, אדוני?

שמואל גפן:

על ידי זה אתה מרוויח שהחצר, מה?

דרור לוטן:

התשובה היא כן.

קריאה:

אפשר משמרות. פעם היו משמרות.

ארנון גלעדי:

אבל לימודי ערב אפשר.

שמואל גפן:

זה לא משמרות. אתה רק משנה את זמן הצלצול להפסקה, לילדי כיתות א' -ד', סתם אני אומר, או מ-ה' - ו'.

דרור לוטן:

מר גפן, התשובה היא כן. אנחנו נבחן את הרעיון.

רחל:

אבל יש רעש בחצר.

גפן:

יש רעש בחצר ומה תעשי עם ההליקופטרים שעוברים כאן כל הזמן. יש רעש באוויר.

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

גפן, קיבלת תשובה.

ש. גפן:

לא קיבלתי שום תשובה.

דרור לוטן:

מר גפן, נבחן את הרעיון. התשובה היא בסדר. נבחן את זה.

מיטל להבי:

אני רק רוצה להגיד לכם, שגפן לא הוזה ולא חולם, יש מספר גני ילדים בעיר שנבנו עם חצר משותפת לכמה כיתות, יש שם תורנויות וזאת למרות ההתנגדות העקשת שלי שאסור לנו לרדת ברמת הגנים אלא לפתוח פחות ולפתוח נכון, אבל עיריית תל-אביב חלק מהזה,

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

נתונים, בבקשה.

עודד גינוסר:

מיטל, קצת נתונים,

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

חברים, אם אפשר שקט. דבר. אתה יכול לדבר.

עודד גינוסר:

מיטל, סליחה,

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

מיטל, זה מפריע.

עודד גינוסר:

מצגת על פי שקפים:

במתחם אנטוקולסקי, שטח המגרש הוא בסך הכל 3.7 דרך אגב, 0.7 דונם במקרה, זה לא על חוס, אלא על שטח מגורים. השטח הבנוי של בית הספר, של המבנים שם באנטוקולסקי, הוא גדול מאוד - 4,600. בפריסה כזאת שלא נשאר לחלוטין, אבל לחלוטין שטח חצר 550 מטר, אם אתם יכולים לראות, שמשמש היום את מגרש החנייה. זה שטח החצר היחיד שיכול להיות במתחם הזה. בפירוש המתחם לא מתאים לבית ספר יסודי.

במוזיר, מה שמשמש שם את השפ"ח. המגרש הוא שטח של 4.7 דונם. המבנה, שטחו 2,200. הוא לא מבנה שמתאים היום, בסטנדרטים של היום, לבית ספר. כדי להכשיר אותו לבית ספר, גם כן, לא בסטנדרטים שאנחנו מצפים היום, אבל כדי להכשיר אותו לרמה מסוימת, צריכים לעשות שינויים פנימיים אדירים בתוך בית הספר. השקעה מאוד גדולה.

שטח החצר שניתן לקבל שם, שטח החצר הפנויה, הוא כ-2,000 מטר, 2,200 מטר. לעומת, בתכנון נכון, באנטיגונוס, אנחנו יכולים להגיע ל-3,500, 4,000 מטר שטח חצר פנוי, רציף, בתכנון נכון. והאדריכל, אם תרצו, יכול להציג לכם את התכנון.

המיקום, כשאני בוחן את שלושת המיקומים, המיקום של אנטיגונוס הוא המקום המתאים מבין שלושת האתרים. מוזיר סמוך מאוד לאהבת ציון - לא ייתן פיתרון מיטבי לאזור שמצפון.

שרון לוזון:

סליחה, אנטיגונוס..., פה גדלתי ספציפית, המרחק בין ארנון לאהבת ציון הוא אותו מרחק בין אנטיגונוס...

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

אני מבקש לא להפריע. למה אתה מפריע? אבל אל תפריע.

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

תמשיך בבקשה. אני שמרתי על הזכות שלך לדבר. תשמור על הכבוד של אחרים לדבר.

עודד גינוסר:

אוסישקין נותן, יחד עם בתי הספר האחרים, גרף ואחרים, צריך לתת פיתרון לתלמידים של רובע 3, מה שנמצא ממערב לאבן גבירול, והוא לא יכול לתת פיתרון לתלמידים שממזרח לאבן גבירול.

בקיזור, מבחינת, שרון ומיטל, המיקום של מתחם אנטיגונוס נותן את הפיתרון הטוב ביותר מבחינת פריסת תלמידים הנוכחית והעתידית. אנטוקולסקי בכלל נמצא בחלק הדרומי, סמוך ליובל. והיובל, אחרי הרחבתו, ייתן פיתרון לכל האזור שמדרום לרחוב ארלוזורוב.

אם אנחנו עושים סיכום של ניתוח הנתונים, אז באנטוקולסקי, שטח המגרש קטן באופן קיצוני, ללא שטח חוץ לחלוטין. המבנה גדול מאוד. רק 50% משטחו ינוצל לבית ספר, בין אם הוא יהיה 12 או 18 כיתות. באנטוקולסקי, אם כי המבנה הוא של 4,600 מטר, בגלל המבנה של בית הספר, לא ניתן לשלב בזמן פעילות בית הספר, בשעות הפעילות של בית הספר, שימוש ציבורי נוסף. כלומר חלק מהמבנה יישאר ללא ניצול. והמיקום לא מתאים לפיזור התלמידים.

במוזיר, השימושים הרבים הנוכחיים מחייבים פינוי לאתרים חלופיים. זה מסובך. זה יקר. ולא נכון בשלב זה. יש שם חנייה ציבורית חיונית לתושבי האזור, בתוך המגרש של מבנה מוזיר, בית ספר ארנון לשעבר. הקמת בית ספר או הכנת בית ספר במתחם הזה מחייבת ביטול החנייה הזאת.

פאר ויסנר:

אז מה? בגלל חניה אנחנו...

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

חברים, אני מבקש שקט. סליחה! כן.

שרון לוזון:

אין פה נתונים מלאים.

עודד גינוסר:

וזה לא נותן מענה אופטימאלי לפיזור התלמידים. זה יותר טוב מאנטוקולסקי, אבל פחות טוב מאנטיגונוס. אנטיגונוס זה המגרש הגדול מבין השלושה. אני מדבר על ה-5.3 דונם, לא על ה-2.9. מה שפנוי היום זה 3.8. לא 2.9 אלא 3.8. וכאשר יידרש השטח הכללי, ה-5.3, כאשר בית הספר יתאכלס בשבע, שמונה, תשע כיתות, יהיה לנו, אני לא יודע אם 2.9,

שרון לוזון:

למה הוקצע 2.9?

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

אני מבקש, באמת.

עודד גינוסר:

זה לא הקצאה.

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

אפשר שקט? שרון לוזון! אני קורא אותך לסדר פעם ראשונה.

עודד גינוסר:

המגרש הוא 5.3, וכפי שהראה דורון באחת השקופיות הקודמות, ניתן להקים במגרש הזה, בשטח מאוד מצומצם, 700, 800 מטר קרקע, ניתן להקים שלוש כיתות גן במקום המבנה הנוכחי.

מיטל להבי:

תגיד לי, יש לך מספיק זכויות, כדי לבנות את בית הספר ולהשאיר את גני הילדים.

עודד גינוסר:

כן, כן, כן. לא להשאיר. לא להשאיר.

מיטל להבי:

אתה משאיר.

עודד גינוסר:

לא משאיר.

מיטל להבי:

אם לא להריסה, ואם לא נתת תנאי, אז אתה משאיר.

עודד גינוסר:

יש מספיק זכויות, אבל הכוונה היא, בסופו של דבר, להרוס את המבנה הקיים. אני רוצה רק להציג את המגרש הנוסף שדיברת עליו, מיטל. זה המגרש שמאחורי בית לסין לשעבר. זה המגרש החום. שטח המגרש החום, מיטל, הוא 4.5 דונם. 0.4 ממנו זה החלק, כל הגוש החום. אני עכשיו מתחיל להוריד.

שרון לוזון:

אתה סופר את כל הגוש החום? כל הארבעה.

עודד גינוסר:

כן, השטח הזה, שהוא שביל גישה, בעצם, אני מוריד, הוא דרך גישה לחניון, הוא בהחלט לא שטח אפקטיבי לבית הספר. זה כמעט חצי דונם - 0.4 דונם. המגרש הזה הוא בבעלות פרטית, הוא משמש היום כחניון פרטי לעומת החניון הציבורי של אחוזות החוף. כלומר, אנחנו נשארים עם שטח אפקטיבי של 3.8.

מיטל להבי:

... ארלוזורוב.

אתה עמדת מולי ובחוצפתך, אמרת את ארלוזורוב,

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

מיטל להבי, אני מבקש ממך לא להפריע. אני מבקש ממך לא לצעוק. אני מבקש לא לענות לה.

עודד גינוסר:

אני רק אענה, שרק לאשתי מותר לצעוק עלי.

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

אני מבקש לא לענות. את לא שמעת שהוא אמר שרק לאישתי מותר לצעוק עליו?

עודד גינוסר:

השימוש הקיים, כמו שאמרתי, זה חניון ציבורי. העירייה מתכננת לבנות במגרש הזה, בחלק מהמגרש, על חלק מהשטח של החניון, ארבע כיתות גן. ואם בעתיד תיבדק, העירייה מתכוונת, כמו שדרור אמר, לבנות בקצה הזה של המגרש ארבע כיתות גן, ואם יידרש עוד לפי הצפי שלנו, ייתכן שהמגרש הזה ישמש כ...
כ...

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

עודד, תודה רבה. תודה.

סליחה, חברים, הראלה. היועצת המשפטית, בבקשה, תשובה. היועצת המשפטית עכשיו משיבה.

מיטל להבי:

עודד, האם ניתן להמיר שטח חום בשטח ירוק, בסמכות מקומית, אפשר?

אני מבקשת שיירשם לפרוטוקול שבקשתי שצ"פ ירוק עם שטח חום בסמכות מקומית. הוא לא צריך להפסיד את השטח.

שמואל גפן:

אבל אז אין לך דרך להיכנס לשם.

מיטל להבי:

לאנטיגונוס יש דרך להיכנס.

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

סליחה, אני ביקשתי, עודד, שלא תענה. תודה. אני מבקש ממך לא לדבר עכשיו. בבקשה. היועצת המשפטית הראלה, בבקשה. עו"ד הראלה. כן, בבקשה.

עו"ד הראלה אברהם און:

מיטל, לשאלתך, התוכנית שחלה פה היא תוכנית 50, לא תוכנית 3/5. ולכן בתוכנית 50, אין הגבלה של שטח דונם לכיתה, כמו שאנחנו מכירים מתוכנית 3/5. וגם אין דרישה לתוכנית בינוי. לכן ההיתר שהתבקש פה הוא בעצם תואם תוכנית, מהבחינה הזאת.

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

תודה. אנחנו ניגשים להצבעה, ברשותכם.

מיטל להבי:

טוב, אז אני אומרת לך ... בתוכנית להקצאת קרקע, ובהחלטת ממשלה שגוברת על החלטת...

עו"ד הראלה אברהם און:

לא, זה לא גובר. זה לא גובר. התדריך הזה, יש לי במקרה את העמודים הראשונים שלו. התדריך הזה הוא הנחייה מקצועית, ולכן בסופו של דבר, משרד החינוך, התדריך שמדבר על הקצאת השטחים, זה גם בתוכניות חדשות, כמו שאומר פה מהנדס העיר. וכמו שאמר כאן דרור לוטן לפני, בסופו של דבר, משרד החינוך ייתן פה את האישור לבית הספר או לא ייתן את האישור. בכל מקרה, ככל שזה נוגע לדיני תכנון ובנייה, הדרישה של שטח מינימאלי לא קיימת במגרש הזה.

מיטל להבי:

גם הדרישה להצגת תוכנית על כל המגרש כולו.

עו"ד הראלה אברהם און:

נכון, נכון.

דן להט:

שתי שאלות:

- א - האם אפשר לקבוע לוחות זמנים להסרת הגנים?
 - ב - מה המשמעות של הבנייה של בית הספר, באמת ליד אתר הבנייה? או מה קורה שם בדיוק, מסביב?
- אלו שתי השאלות.

דרור לוטן:

לגבי שאלה שנייה, כפי שנאמר על ידי חברי המועצה, מנהל החינוך שינה את החלטתו, והוחלט שבשנתיים הקרובות לא יהיה בית ספר במבנה של גני הילדים. בתי הספר או הילדים פוזרו לבתי ספר אחרים. יש כבר תוכנית לתשע"ד. אבל זה ברור שבכך מיצינו את הפוטנציאל של בתי הספר במרכז העיר. לכן צריך לשלוח אותם למקומות רחוקים הרבה יותר.

גם הפיתרון שמצאנו בחלקו בהחלט לא נוח להורים ואנחנו מבינים את זה. זה פיתרון לא אידיאלי. אנחנו רצינו לתת להם באנטיגונוס. היה מה שהיה, הסבירו כאן. ולכן בשנתיים הקרובות המבנה איננו בית ספר צומח.

לגבי כיתות הגן - אנחנו חוזרים ומבקשים מהוועדה לא להגביל אותנו בשנה שנייה. אם אפשר, בתוך חמש שנים להגיד שנהרוס, אנחנו מבינים ורוצים להרוס. אנחנו רוצים להגדיל את שטח בית הספר. אין בנושא הזה חילוקי דעות בין מנהל החינוך לחברי הוועדה. אנחנו מבקשים רק שלא ייקבע לוח זמנים קצר מדי, אלא שיאפשר לנו להתארגן. תודה.

דן להט:

כמה כיתות זה?

וכמה כתות בבית ספר אנטיגונוס?

דרור לוטן:

מדובר כרגע על 50 ילדים שנרשמו. 50 למעשה זה שתי כיתות. פוזרו לבתי הספר, כפי שנאמר פה. השנה שתי כיתות היו צריכות להירשם באנטיגונוס. זה צומח. שנה הבאה עוד שתיים - זה ארבע. אנחנו מעריכים שב-2014 יהיו כשש כיתות, בשלב ראשון.

שרון לוזון:

אני רוצה להתייחס אחר כך לנתונים שהוצגו.

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

חברים, אנחנו ניגשים להצבעה. אנחנו ניגשים להצבעה. אתה דיברת,

שרון לוזון:

אדוני יו"ר הראש, הוצגו פה נתונים,

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:
אתה דיברת. יש לך,

שרון לוזון:
אני רוצה לתקן אותם. סליחה.

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:
איזה נתונים?

שרון לוזון:
אני אגיד איזה נתונים. ישבו פה אנשים מהפקידות העירונית, ועם כל הכבוד, אולי טעו. אני רוצה להעמיד דברים על דיוקם.

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:
אז תגיד איזה מילה.

שרון לוזון:
אני אגיד. דבר ראשון, מדובר ב-120 ילדים. וזה היה הסיפור. ואני מלווה את ההורים האלה ... זה דבר אחד. מעבר לזה, החי' שדיבר כאן קודם, שנעלם, דיבר פה עודד. דיבר פה על סוגית החנייה. אולי לסבר את האוזן למי שחנייה חשובה לו, ואני בטוח שיש פה כמה כאלה. המגרש שמיועד לבנייה באנטיגונוס, כרגע משמש כמגרש חנייה לתושבי האזור. מגרש חנייה חינם. זה נתון שאיכשהו נשמט. כי במקרה של ארנון פתאום זה חשוב שזה משמש את תושבי האזור. אז אנטיגונוס כרגע משמש חנייה לתושבי האזור.

אסף זמיר:
מבחינתך, זה שיקול שזה חניה או לא? האם החניה היא טיעון מבחינתך?

שרון לוזון:
מבחינתי לא. אבל מאחר מבחינת חלק מהאנשים פה היא כן, אז יש פה קיזוז מנתון לנתון.

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:
שרון, תודה רבה. אנחנו ניגשים להצבעה, ברשותכם.

שמואל גפן:
בזמן האחרון, מסדרים מקומות חנייה למורים של בית הספר, וזה הולך על חשבון המגרש.

מיטל להבי:
תמיד, גם בבית הספר ... אין מקום למורים...

שמואל גפן:
זהו. עכשיו, פה עומדים להקטין את תקן החנייה לאפס ואני לא מתנגד, אבל בתנאי אחד - בית הספר לא יקצה למורים מקומות חנייה.

ארנון גלעדי:
בתחומי המגרש. אז איפה?

שמואל גפן:
ודאי בתחומי המגרש.

אסף זמיר:
זו בעיניי הערה נכונה, לכל הדעות.

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

זה ברור. הערה נכונה וזה מה שייכתב.
חברים, אנחנו ניגשים להצבעה:
מי בעד להשאיר את החלטת וועדת המשנה על כנה?

מיטל להבי:

הצבעה שמית, בבקשה.

הצבעה (שמית):

1. ארנון גלעד.
2. אסף.
3. יעל.
4. דן.
5. פאר.
6. דורון.
7. לוברט.
8. חביבה.
9. שולה.
10. כרמלה.
11. וגפן.

מי נגד?

1. מיטל.
2. תמי.
3. אחמד.
4. שרון.
5. שרון.
6. רוחליה, רוחי.

מי נמנע?

אין.

החלטה

ברוב של 11 קולות בעד, בהתנגדות 6 קולות ובאין נמנעים החלטת ועדת המשנה נשארה על כנה.

דורון ספיר-יו"ר הישיבה:

תודה רבה. הישיבה נעולה.

*****הישיבה נעולה*****